

РЕШЕНИЕ

№ 4165

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 04.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **4611** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.197,ал.2 ДОПК,вр с чл.208 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Решение № ПО-74/08.04.2013 година на Директор ТД на НАП- С..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакуваното решение.Твърди се, че в решението „Директор ТД на НАП е преповторил мотивите на публичния изпълнител и е направил разширително тълкуване на нормата на чл.208 ДОПК, като е приел, че актът, с който е установено публичното задължение е отменен и е назначена повторна ревизия по смисъла на чл.155,ал.6 от ДОПК.В тази норма обаче никъде няма посочване , че се запазва висящността на ревизионното производство и тази разпоредба притежава само и единствено дисциплиниращ ефект за администрацията. Искане се отмяна на решението.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма]- [населено място] ,редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по жалбата-Директор на ТД на НАП [населено място],редовно и своевременно призован,се представлява от юрисконсулт К.,редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 3249/29.06..2012 година на публичен изпълнител при ТД на НАП-С. за обезпечаване на бъдещо публично вземане на [фирма] е наложен заповор върху налични и постъпващи суми в размер на 843 399.61 лева по всички банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми ,предоставени за доверително управление в [фирма] и забранил разпореждането със запорираното имущество.

Постановлението е връчено лично срещу подпис на управителя на жалбоподателя на 10.07.2012 година.

С Постановление №3249/19.07.2012 година на публичен изпълнител при ТД на НАП са наложени предварителни обезпечителни мерки върху 12 броя кюлчета злато, 63 броя златни монети и пет броя златни монети без документи за собственост на обща стойност 927 255 лева.

С Постановление 3249/24.09.2012 година,публичен изпълнител при ТД на НАП продължил срока на наложените предварителни обезпечителни мерки с постановления от 29.06.2012 година и от 19.07.2012 година.

Постановлението е връчено лично срещу подпис на управителя на жалбоподателя на 27.09.2012 година.

С Решение № 412/04.03.2013 година, Директор на Дирекция” ОДОП” обявил издадения РА на жалбоподателя №[ЕГН]/05.09.2012 година в частта на установените задължения по ЗКПО за 2009 година за нищожен, отменил ревизионния акт в оспорената част на установения резултат за корпоративен данък за данъчни периоди 11.08.2008 година-31.12.2011 година и върнал административната преписка за извършвана наново ревизия на органа издал заповедта за възлагане.

На 06.03.2012 година , жалбоподателят депозирал Искане до Публичен изпълнител при ТД на НАП за отмяна на наложените обезпечителни мерки.

С нова заповед за възлагане на ревизия №1302295/13.03.2013 е възложено извършаването на нова ревизия на [фирма] за Корпоративен данък и данък по чл.194 от ЗКПО.

На 19.03.2013 година, публичен изпълнител при ТД на НАП-С. отказал отмяна на наложените обезпечителни мерки на [фирма]..

Отказът е връчен лично срещу подпис на управителя на жалбоподателя на 25.03.2013 година.

Със Заповед № 119/26.03.2013 година на Изпълнителен директор на НАП-[населено място] е наредено държавният служител И. И. Х. на длъжност Директор на Дирекция” Контрол” при ТД на НАП-С. да изпълнява задълженията на Директор ТД на НАП-С. ,считано от 29.03.2013 година за срока на назначаване на титуляр на длъжността, но за не повече от 6 месеца.

На 28.03.2013 година, жалбоподателят депозирал жалба до Директор ТД на НАП-С. срещу отказа да бъдат отменени наложените обезпечителни мерки, а с Решение № ПО-24/08.04.2013 година, Директор ТД на НАП- С. оставил жалбата без уважение.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.197,ал.2 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна.Съображенията за това са следните:

Обжалваното решение №ПО-24/08.04.2013 година е акт, подлежащ на

съдебен контрол и при преценката законосъобразността му съдът следва да провери актът, издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ДОПК.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган-това е Директор на ТД НАП-гр. С.- град, на когото изрично по силата на чл.197 от ДОПК е предоставено правото да разглежда жалби срещу действията на публичен изпълнител. Наред с това между страните няма спор, а от приложените по делото доказателства се установява, че лицето И. И. Х. заема длъжността Директор ТД на НАП-С..

Решението е издадено в писмена форма с означение на фактическото и правното основание за издаването му. Неоснователен е доводът на дружеството жалбоподател, че решението не съдържа фактическо и правно основание за издаването му, защото в самото решение ясно и недвусмислено са посочени както фактическите основания, така и съответното правно основание. При издаването му, Директор ТД на НАП- С.- град е спазил процесуално правните разпоредби на ДОПК и материално правните разпоредби на ДОПК.

В разпоредбата на чл.208 ДОПК-Отмяна на обезпечинето са визирани предпоставките, при наличието на които може да ес отмени наложеното обезпечение-отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно или по искане на длъжника в 14-дневен срок от постъпването ѝ след погасяване на публичното задължение, както и в случаите по чл. 225, ал. 1, т. 2 и 5/ а според последната производството по принудително изпълнение на публичните вземания се прекратява с разпореждане на публичния изпълнител когато актът, с който е установено публичното вземане, бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред или когато актът за установяване на задължението бъде изменен с решение на по-горестоящ орган или от съда и при предприетото принудително изпълнение е събрана сума, равна или надхвърляща сумата на задължението съгласно изменението; в този случай публичният изпълнител разпорежда връщането на надвнесената сума до размера, определен в решението за изменение, след което прекратява производството.Отказът за отмяна на обезпечението може да бъде обжалван по реда на [чл. 197](#) в 7-дневен срок от съобщаването му. Мълчаливият отказ за отмяна на обезпечението може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичане на срока за произнасяне по ал. 1.Решаващият орган, съответно съдът, отменя обезпечението, когато се установи, че са изпълнени изискванията по ал. 1, изречение първо или че са налице условията по [чл. 199, ал. 2/](#) Без съгласието на публичния взыскател длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Паричната гаранция се прави по сметката на публичния изпълнител.Длъжникът може да поиска отново отмяна на обезпечението при наличие на нови основания за това.

В настоящия случай, от събраните по делото доказателства е видно, че постановленията за налагане на предварителни обезпечителни мерки са връчени лично на управителя на дружеството- жалбоподател и липсват каквито и да било доказателства, че същите са обжалвани и са отменени. На второ място, след издаване на ревизионния акт- 05.09.2012 година, с ново Постановление за продължаване срока на наложени предварителни обезпечителни мерки от 24.09.2012 година, е продължено действието на наложените предварителни обезпечителни мерки/което по същество представлява постановление за налагане на същински обезпечителни

мерки, макар и наименовано като постановление за продължаване на предварителни обезпечителни мерки. Отново липсват каквито и да било доказателства, че това постановление е обжалвано от страна на жалбоподателя. Обстоятелството, че с решението на Директор на Дирекция "ОДОП" е обявен за нищожен ревизионния акт в частта на установените задължения по чл.194 от ЗКПО, и отменен в частта на установените задължения по ЗКПО за периода 11.08.2008 година-31.12.2008 година и е върната преписката на органа, възложил ревизията за извършване на нова ревизия, не може да доведе до приключило ревизионно производство, респективно на това отпаднало основание за обезпечителните мерки. Вярно, е че в разпоредбата на чл.155,ал.6 от ДОПК изрично е предвидено, че в случаите по ал. 4 производството за издаване на новия акт започва от незаконосъобразното действие, което е послужило като основание за отмяна на акта и в този текст изрично не е предвидено, че се възстановява висящността на производството, но съдебната практика е категорична по този въпрос- повторната ревизия не е самостоятелна и представлява продължение на предшестващата, като се възстановява висящността на ревизионното производство . /[решение № 6608/03.06.08 г. по адм. д. № 509/08 г.](#); [решение № 4378/06.04.2010 г. по адм. д. № 14790/09 г.](#); [решение № 244/10.01.2011 г. по адм. д. № 7299/2010 г.](#); [решение № 2542/21.02.2011 г. по адм. д. № 9810/2010 г.](#); [решение № 9015/30.06.2010 г. по адм. д. № 2909/2010 г.](#)/

Отмяната на ревизионния акт в случая, не може да доведе до наличие на предпоставките, визирани в чл.225 ,г.2 от ДОПК, тъй като актът не е влязъл в сила, и тоново е налице висящо ревизионно производство, неприключило, което пък от своя страна предпоставя обезпечителната нужда. Жалбоподателят не представи доказателства за замяна на наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. за да може да се отмени наложеното обезпечение. Нещо повече дори- към настоящия момент при липсата на доказателства за обезпечаване по друг начин на предполагаемите задължения, съвсем правилно Директор ТД на НАП е потвърдил издадения отказ за отмяна на наложените обезпечения, тъй като нуждата не е отпаднала. Да се приеме противното, че след отмяната на ревизионния акт и връщането за извършване на нова ревизия, не се възстановява висящността на ревизионното производство е един правен абсурд. Нещо повече дори- независимо от обстоятелството, че в едната част ревизионният акт е обявен за нищожен, с новата заповед за възлагане е включен за определяне и данъкът по чл.194 от ЗКПО/ именно за извършване на нова ревизия и в частта, в която е обявен за нищожен.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че обжалваното решение е законосъобразно, което предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по жалбата следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Воден от горното и на основание чл.197,ал.3 и ал.4 ДОПК, Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА [фирма] [населено място] срещу Решение № ПО-74/08.04.2013 година на Директор ТД на НАП- С.

ОСЪЖДА”ОРКА Ф.”Е. гр.С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР ТД НА НАП-С.
СУМАТА ОТ 150 ЛЕВА-ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.197,ал.4 ДОПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: